

Hiob 27

Septuaginta (LXX)

1 ἔτι δὲ προσθεὶς ιωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ

2 ζῆ κύριος δὲ οὗτος με κέκρικεν καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχήν

3 ἦ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιόν μοι ἐν ῥισίν

4 μὴ λαλήσειν τὰ χεύλη μου ἄνομα οὐδὲ ἡ ψυχή μου μελετήσει ἄδικα

5 μὴ μοι εἴη δικαιίους ὑμᾶς ἀποφῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω οὐ γάρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν

6 δικαιοσύνῃ δὲ προσέχων οὐ μὴ προῶμαι οὐ γάρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας

7 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἴησαν οἱ ἔχθροί μου ὥσπερ ἡ καταστροφὴ τῶν ἀσεβῶν καὶ οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστανόμενοι ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανόμων

8 καὶ τίς γάρ ἐστιν ἐλπὶς ἀσεβῶν ὅτι ἐπέχει πεποιθώς ἐπὶ κύριον ἄρα σωθήσεται

9 ἦ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται κύριος ἢ ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης

10 μὴ ἔχει τινὰ παρρησίαν ἔναντι αὐτοῦ ἢ ὡς ἐπικαλεσαμένου αὐτοῦ εἰσακούσεται αὐτοῦ

11 ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ κυρίου ἃ ἐστιν παρὰ παντοκράτορι οὐ ψεύσομαι

12 ἵδον δὴ πάντες οἴδατε ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε

13 αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτούς

14 ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ νίοι αὐτοῦ εἰς σφαγὴν ἔσονται ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσιν προσαιτήσουσιν

15 οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσιν χήρας δὲ αὐτῶν οὐθεὶς ἐλεήσει

16 ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον ἵσα δὲ πηλῷ ἐτοιμάσῃ χρυσίον

17 ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν

18 ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες καὶ ὥσπερ ἀράχνη

19 πλούσιος κοιμηθεὶς καὶ οὐ προσθήσει δρθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξεν καὶ οὐκ ἔστιν

20 συνήντησαν αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ αἱ ὁδύναι νυκτὶ δὲ ὑφείλατο αὐτὸν γνόφος

21 ἀναλήμψεται αὐτὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ

22 καὶ ἐπιρρίψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φεύξεται

23 κροτήσει ἐπ' αὐτοῦ χεῖρας αὐτοῦ καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ